

γραφία συνιστώσα αὐτὸν ὡς ἀγωνιστὴν τοῦ 1821 εἰς τὴν μέριμναν τῆς κυβερνήσεως ἀναγινώσκουσαν τὰ ἐπόμενα ἐν τῷ *Αἰῶνι*: «Ὁ Ἀθανάσιος Παπαδημητρόπουλος εἶνε Κυθῆριος, ἄνευ συζύγου καὶ τέκνων. Ὑπερέτησεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος ὑπὸ διαφόρους ἀρχηγούς, αἱ δὲ πληγαὶ αὐτοῦ ἔλαβον, καὶ μάλιστα ἡ παραμορφώσασα τοὺς δακτύλους καὶ τὸν καρπὸν τῆς μιᾶς χειρὸς του, ἣν ἔλαβεν ἐν Φαλήρῳ τὴν αὐτὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐφρονεῖται ὁ ἀείμνηστος Καραϊσκάκης, εἰσὶν ἀψευδέες μάρτυρες περὶ τῶν ἐκδουλεύσεών του. Κατὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἔθνους, ἀπενεμήθη αὐτῷ ὁ ἀργυρῶς σταυρὸς καὶ ὁ βραβυῶς τοῦ ἀνυπολογαίου τῆς φάλαγγος, ὅστις τῷ ἀποφέρει σύνταξιν ἐκ δραχμῶν ἑκατῶ καὶ ἡμισείας κατὰ μῆνα. Μὴ δυνάμενος νὰ ζήσῃ δι' αὐτῆς, ἀνέλαβε τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐν Πατρῴσις περιβολίου τοῦ μακαρίτου καθηγητοῦ Θεοδώρου Μανούσου. Τῷ 1857, περιελθόντος τοῦ περιβολίου τούτου εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζῆ Κώνστα, δυνάμει διαθήκης τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἔμεινεν ἐν αὐτῷ ὡς ἐκμισθωτῆς καὶ ὁ Καπετὰρ Θανάσης, ὡς τὸν ὀνομάζουσι οἱ γνωρίζοντες αὐτῶν. Πλὴν πρὸ ἐτῶν οὐ μόνον κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, οἷαν ἀπαιτεῖ ἡ ἔκτασις τοῦ περιβολίου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκμισθῶμα καθυστερεῖ ἐπὶ ἔτη, ἀνερχόμενον εἰς δραχμὰς 6,000 περίπου. Τὸ συμβούλιον τοῦ Ὀρφανοτροφείου πολλάκις τὸν προέτρψε ν' ἀπομακρυνθῆ τοῦ περιβολίου, ὑποσχθεὶς νὰ χρηρηθῆ εἰς αὐτὸν ἐν τῷ καταστήματι ἀνέξοδον κατοικίαν καὶ τροφήν καὶ νὰ τὸν γηροκομήσῃ, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν πείσῃ φοβούμενος, ὡς εἶπε, μὴ ἀποθάνῃ, κατοικῶν ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν. Ἀπειληθεὶς δὲ διὰ δικαστικῶν κλητῆρος, ὅτι θὰ ἐκδιωχθῆ, ἐπροτίμησε ν' ἀπομακρυνθῆ τοῦ περιβολίου, βαρυσάλγων ἐπὶ τῇ ἐγκαταλείψει αὐτοῦ, ὅπερ ἐθεώρει ὡς ἴδιον αὐτοῦ κτῆμα, καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς παρακειμένην καλύβην, ἀντὶ νὰ δεγθῆ τὴν προσνευχθεῖσαν εἰς αὐτὸν περιθαλψὴν ἐς τῷ Ὀρφανοτροφείῳ. Τὸ Συμβούλιον τοῦ καθιδρύματος τούτου, διὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ, ἐπανεφέρε τὴν ἐπιούσαν αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν του, ἰδὼν τὴν ἐπιμονήν του καὶ σεβασθὲν τὴν τε ἡλικίαν καὶ τὰς πληγὰς του».

Ἐὰν ὁ Γκιτῶ, ὁ δολοφόνος τοῦ προέδρου Γκάροφιδ, δὲν ἔχῃ ἢ ὀλίγους μόνον μῆνας ζωῆς, ἔχει τοῦλάχιστον τὴν παρηγορίαν ὅτι θὰ ἀποθάνῃ πλούσιος.

Δὲν προφθάνει νὰ πωλῆ αὐτόγραφά του· τόσῳ δὲ μεγάλη εἶνε ἡ ζήτησις τούτων, ὥστε μετεποίησε τοὺς θαλάμους τῆς εἰρκτῆς αὐτοῦ εἰς ἀληθῆς κατάστημα πωλήσεως, γράψας ἐπὶ τῆς θύρας τῆς φυλακῆς του τὴν ἐξῆς εἰδοποίησιν :

«Ἀπὸ σήμερον πωλοῦνται ἐνταῦθα αὐτόγραφα φέροντα τὴν ἰδίαν ὑπογραφήν μου πρὸς 2 δολλάρια καὶ 50 λεπτὰ ἢ δωδεκάς. Προσθέτω ἐν αὐτοῖς ἄνευ ἀξήσεως τῆς τιμῆς ῥητόν τι ἐκ τῆς Ἀγίας

Γραφῆς ἢ χωρίον τι Ὀρθοκευτικόν. Ἡ φωτογραφία μου ἐν μεγάλῳ σχήματι φέρουσα τὴν ὑπογραφήν μου πωλεῖται ἀντὶ ἐνὸς δολλαρίου ἐκάστη, καὶ ἀντὶ 9 ἢ δωδεκάς.

» Γκιτῶ».

Τὰ ἐν Λονδίῳ ὑπουργεῖα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν στρατιωτικῶν εἶχον συστήσει ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑποβρυχίου σύριγγος ἀπὸ Δόβερ εἰς Κάλαι. Τὰ πλείστα τῶν μελῶν ἀπεφάναντο ἤδη, ὅτι ἡ σύριγγὶς δύναται νὰ προστατευθῆ τελεσφόρως, πρέπει ὅμως νὰ μετατοπισθῆ ἡ ἀρχὴ αὐτῆς εἰς τὰ ἐνδότερα, ὅπου τὰ ἀμυντικὰ μέτρα θὰ ὑποστηρίζωνται ἐτι μᾶλλον διὰ πληθῆος φρουρίων.

Αἱ ἐποχαὶ καθ' αὐτῶν θερίζουσι κατὰ τὰς διαφόρους χώρας εἰσὶν αἱ ἐξῆς :

Ἐν Αἰγύπτῳ πρὸ μηνῶν τὸ θέρος ἀπεπερατώθη.

Ἐν Αὐστραλίᾳ, Νέξ Ζηλανδίᾳ, Χιλή καὶ ταῖς πλείστασι τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἐπαρχίαις, θερίζουσι κατὰ τὸν Ἰανουάριον.

Ἐν Ἰνδίᾳ τὸ θέρος ἄρχεται κατὰ Φεβρουάριον καὶ περατοῦται κατὰ Μάρτιον.

Ἐν Μεξικῷ, Περσίᾳ καὶ Συρίᾳ θερίζουσι κατὰ τὸν Ἀπρίλιον.

Ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ Ἀλγερίᾳ, Μαρῶκῳ, Κίνα, καὶ Ἰαπωνίᾳ κατὰ τὸν Μάιον.

Τὸν δὲ Ἰούνιον ἐν Καλλιφορνίᾳ, Ἰσπανίᾳ, Πορτογαλίᾳ, Ἰταλίᾳ, Ἑλλάδι, καὶ ἐν τισιν ἐπαρχίαις τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας.

Κατὰ Ἰούλιον τὸ θέρος ἄρχεται ἐν Γαλίᾳ, Αὐστρίᾳ, Οὐγγαρίᾳ, Πολωνίᾳ, Ῥωσίᾳ καὶ Νέξ Ὑόρκῃ.

Κατ' Αὐγουστον ἐν Γερμανίᾳ, Βελγίῳ, Δανιμαρκίᾳ καὶ Ὀλλανδίᾳ.

Καὶ τέλος κατὰ Σεπτέμβριον θερίζουσι ἐν Σικωτία, βορείῳ Ἀμερικῇ, Σουηδίᾳ, καὶ ἐν τῇ βορείῳ Ῥωσίᾳ.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Τίνα τὰ δυνάμενα νὰ καταστήσωσι τὸν βίον εὐτυχῆ.

Ὁ Ῥωμαῖος ποιητῆς Μαρτιάλης συγκεφαλαιοῖ ταῦτα ὡς ἔπεται «Νὰ ἔχῃ τις ἀγρὸν ἀγαθόν· οἶκον ἔχοντα τὰ ἀπαιτούμενα· οὐδέποτε δικασ· ὀλίγας μερίμνας· ῥᾶσιν καλὴν καὶ σῶμα ὑγιές· ἀγαθότητα μετὰ φρονήσεως· φίλους τοὺς ὁμοίους του· συνδαιτυμόνας εὐαρέστους· τράπεζαν ἄνευ ποικίλων ἐδεσμάτων· νύκτας μὴ ταραττομένας ὑπὸ τοῦ οἴνου οὔτε ὑπὸ ἀνησυχίῶν· σίζυγον εὐθυμον ἀλλὰ σῶφρον· ὕπνον γαλήνιον· ἦθος ἀπροσποίητον· νὰ μὴ ἀγαπᾷ τίποτε ὑπερμέτρως καὶ τέλος νὰ περιμένῃ τὴν τελευταίαν ὥραν, χωρὶς νὰ τὴν ἐπιθυμῇ οὔτε νὰ τὴν φοβῆται».